ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **předseda Krajského soudu v Českých Budějovicích**, se sídlem Zátkovo nábřeží 10/2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 2. 2011, č. j. 10 Na 968/2010 – 21,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 2. 2011, č. j. 10 Na 968/2010 – 21, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 8. 2. 2011, č. j. 10 Na 968/2010 – 21, zastavil řízení o kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení ze dne 6. 12. 2010, č. j. 10 Na 968/2010 – 8, jímž bylo pro neodstranění vad odmítnuto podání stěžovatele ze dne 25. 10. 2010 ve věci nespokojenosti s poskytováním informací Okresním soudem v Písku a Krajským soudem v Českých Budějovicích. Důvodem pro zastavení řízení o kasační stížnosti bylo nezaplacení soudního poplatku, protože stěžovatel, ač k tomu byl vyzván usnesením ze dne 24. 1. 2011, č. j. 10 Na 968/2010 – 20, soudní poplatek ve stanovené sedmidenní lhůtě, která uplynula dne 2. 2. 2011, nezaplatil.

Proti usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž mimo jiné namítal, že krajský soud pochybil, pokud vypravil kasační stížnost přesto, že nesplňovala podmínky jejího přezkumu před Nejvyšším správním soudem. Dále namítal, že krajský soud stěžovateli neustanovil zástupce a ani jej nevyzval k doložení povinného zastoupení advokátem a ani nepodal ústavní stížnost, pokud snad měl za to, že příslušná ustanovení s. ř. s. jsou neústavní. Stěžovatel krajskému

soudu také vytýkal, že nebyl v usnesení na čl. 20 poučen o možnosti posečkání poplatku a ani o tom, že k žádosti z 20. 11. 2010 nemusí přihlížet. Dále stěžovatel považoval za nesprávné, že krajský soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 7 dnů, a to přesto, že ve spise leží žádost o osvobození od soudních poplatků ze dne 20. 11. 2010. Podle stěžovatele nemají usnesení ze dne 24. 1. a 8. 2. 2011 zákonné náležitosti – označení předmětu řízení a odpůrce. Krajský soud také manipuluje s podáními stěžovatele, protože k jeho podání ze dne 1. 2. 2011 se v napadeném usnesení nijak nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel, přičemž neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Nejprve považuje Nejvyšší správní soud za nezbytné poukázat na to, že podání, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu předloženo jako kasační stížnost proti usnesení ze dne 8. 2. 2011, č. j. 10 Na 968/2010 - 21, je sice označeno jako rozšíření kasační stížnosti ze dne 9. 12. 2010, (tj. proti usnesení ze dne 6. 12. 2010, č. j. 10 Na 968/2010 - 8), ale obsahově směřuje také proti usnesení ze dne 8. 2. 2011, č. j. 10 Na 968/2010 - 21.

I když kasační stížnost směřuje vůči dvěma usnesením krajského soudu, je nepochybné, že je v ní vytýkán nesprávný procesní postup ve vztahu k nezaplacení soudního poplatku. Pouze tato stížní námitka je ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. relevantní pro přezkum napadeného usnesení.

Součástí soudního spisu je podání stěžovatele ze dne 20. 11. 2010 obsahující vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků ve věci správních žalob podaných dne 25. 10. 2010. Na podání je nakopírována poštovní poukázka prokazující, že stěžovali byla zaslána sociální dávka městem Polička v říjnu 2010. Na tomto podání také stěžovatel uvedl, že „*zároveň navrhovatel žádá soud, aby mu neukládal lhůtu ke splnění povinnosti v délce kratší než 15 dnů – není zastoupen, není zdráv a nemá žádné finanční prostředky na poštovné*“.

Podle ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Za situace, kdy stěžovatel zaslal krajskému soudu podání výše uvedeného obsahu, měl být krajským soudem vyzván, aby sdělil, co bylo tímto podáním ve vztahu ke kasační stížnosti míněno. Ze soudního spisu však není patrné, že by tak před rozhodnutím o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku krajský soud učinil, ač na existenci tohoto podání byl Nejvyšším správním soudem upozorněn v přípise ze dne 20. 1. 2011. Tento postup krajského soudu tak vedl k nezákonnému rozhodnutí o zastavení řízení o kasační stížnosti stěžovatele, neboť bylo rozhodnuto, aniž by se krajský soud podáním stěžovatele ze dne 20. 11. 2010 jakkoliv zabýval, aniž by bylo vyjasněno, zda stěžovatel

tímto, byť ne zcela jednoznačným způsobem, žádal o osvobození od soudních poplatků, popř. o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů napadené usnesení podle § 110 odst. 1 věty první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Krajský soud je podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O věci bylo rozhodnuto bez jednání postupem podle ust. § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu